

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10Cpr/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712211221
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3712211221.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica v právnej veci navrhovateľa I.. U. T. U., M.. XX. XX. XXXX, Q. W. XXXX/XX-X, U. Q., právne zastúpeného JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r. o., Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica proti odporcovi Nemocnica s poliklinikou so sídlom Považská Bystrica, Nemocničná 986, IČO 610411, právne zastúpenému JUDr. Luciou Bušfy, advokátkou, Nám. A. Hlinku 36/9, Považská Bystrica v konaní o vyplatenie mzdy takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie nevyčerpanej dovolenky za roky 2012 a 2013 vo výške 1.620 Eur z a s t a v u j e .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru za mesiac 10/2011 sumu 827,12 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2011 do zaplatenia, za mesiac 11/2011 sumu 827,12 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.1.2012 do zaplatenia, za mesiac 12/2011 sumu 827,12 Eur s 9,00 % úrokom z omeškania ročne od 1.2.2012 do zaplatenia, za mesiac 1/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % úrokom z omeškania ročne od 1.3.2012 do zaplatenia, za mesiac 2/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % úrokom z omeškania ročne od 1.4.2012 do zaplatenia, za mesiac 3/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % úrokom z omeškania ročne od 1.05.2012 do zaplatenia, za mesiac 4/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % úrokom z omeškania ročne od 1.06.2012 do zaplatenia, za mesiac 5/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % úrokom z omeškania ročne od 1.07.2012 do zaplatenia, za mesiac 6/2012 sumu 827,12 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 1.08.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi titulom prekážky na strane zamestnávateľa od 25.08.2012 - 31.8.2012 sumu 194,30 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 1.10.2012 do zaplatenia, za mesiac 9/2012 sumu 777,18 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 1.11.2012 do zaplatenia, za mesiac 10/2012 sumu 893,76 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2012 do zaplatenia, za mesiac 11/2012 sumu 777,18 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 1.1.2013 do zaplatenia, za mesiac 12/2012 sumu 816,04 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 1.2.2013 do zaplatenia, za mesiac 1/2013 sumu 907,72 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 1.3.2013 do zaplatenia, za mesiac 2/2013 sumu 789,32 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 1.4.2013 do zaplatenia, za mesiac 3/2013 sumu 828,79 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 1.5.2013 do zaplatenia, za mesiac 4/2013 sumu 868,26 Eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 1.06.2013 do zaplatenia, za mesiac 5/2013 sumu 907,72 Eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 1.7.2013 do zaplatenia, za mesiac 6/2013 sumu 789,32 Eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 1.8.2013 do zaplatenia, za mesiac 7/2013 sumu 893,76 Eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 1.9.2013 do zaplatenia, za mesiac 8/2013 sumu 854,90 Eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 1.10.2013 do zaplatenia, za mesiac 9/2013 sumu 816,04 Eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 1.11.2013 do zaplatenia, za mesiac 10/2013 sumu 880,21 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2013 do zaplatenia, za mesiac 11/2013 sumu 803,67 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.1.2014 do zaplatenia, za mesiac 12/2013 sumu 841,94 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.2.2014 do zaplatenia, za mesiac 1/2014 sumu 880,21 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.3.2014 do

zaplatenia, za mesiac 2/2014 sumu 765,40 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.4.2014 do zaplatenia, za mesiac 3/2014 sumu 803,67 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 1.5.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Dušan Divko, advokát spol. s r.o. vo výške 7159,39 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu v Považskej Bystrici súdny poplatok z návrhu vo výške 1.411,50 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojim pôvodným návrhom proti odporcovi domáhal sa zaplatenia titulom náhrady mzdy za obdobie od 1.10.2011 do 30.9.2012 sumy vo výške 7 200 Eur a uloženia povinnosti odporcovi ďalej zamestnávať navrhovateľa na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.7.2007 a dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 22.7.2008. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 1.8.2007 bola medzi účastníkmi konania uzavretá pracovná zmluva, ktorou bol navrhovateľ prijatý do pracovného pomeru u odporcu na dobu určitú do 31.7.2008. Dohodnutým druhom práce, na výkon ktorej bol navrhovateľ prijatý, bola organizácia a riadenie technicko-prevádzkového odboru vo funkcii vedúceho odboru a miestom výkonu práce bola Nemocnica s poliklinikou v Považskej Bystrici. Dňa 22. 7. 2008 navrhovateľ podpísal s odporcom dohodu o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31. 7. 2007, ktorá sa mení tak, že dohodnutý druh pracovného pomeru na dobu určitú sa mení na dobu neurčitú odo dňa 1. 8. 2008. Navrhovateľ ďalej uviedol, že dňa 24. 9. 2011 navrhovateľ vydal písomné rozhodnutie o znížení stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť zvýšenie efektívnosti práce, na základe čoho sa mal navrhovateľ stať nadbytočným od 1. 10. 2011. Dňa 25. 9. 2011 mu bola daná výpoveď z dôvodu, že sa stal nadbytočným podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zák. č. 311/2001 Z.z. (Zákonník práce) a zároveň mu bolo oznámené, že zamestnávateľ nedisponuje žiadnym voľným pracovným miestom zodpovedajúcim kvalifikácii navrhovateľa a odporca nemá možnosť zamestnávať navrhovateľa na mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, ani v mieste bydliska navrhovateľa. Na základe výpovede sa pracovný pomer navrhovateľa mal skončiť uplynutím výpovednej doby podľa § 62 ods. 3 písm. a/ Zák. práce, t.j. dňom 3. 11. 2011. Keďže vo výpovedi bola možnosť skončenia pracovného pomeru dohodou podľa § 76 ods. 1, 2, 3 Zák. práce, navrhovateľ podpísal dohodu o skončení pracovného pomeru dňa 30. 9. 2011. Na základe uvedeného navrhovateľ podal na Okresný súd v Považskej Bystrici návrh o neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru dňa 12. 10. 2011, súd jeho návrhu vyhovel, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21. 8. 2012. Navrhovateľ zastáva názor, že z uvedeného dôvodu pracovný pomer naďalej trvá. V konaní poukázal na to, že medzi účastníkmi konania prebiehalo mimosúdne rokovanie, v ktorom navrhovateľ žiadal, aby mu odporca vyplatil za obdobie od 1. 10. 2011 do 24. 8. 2012 náhradu mzdy z dôvodu, že na základe hore uvedeného rozsudku bola dohoda o skončení pracovného pomeru vyhlásená za nespltnú, a teda pracovný pomer trvá od 1.10. 2011 aj naďalej. Odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že pracovný pomer navrhovateľa skončil dňa 30. 11. 2011. Navrhovateľ listom zo dňa 7. 9. 2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil navrhovateľovi, že trvá na tom, aby ho zamestnával v zmysle pracovnej zmluvy, a aby mu bola vyplatená náhrada mzdy. Odporca napriek tomu trval na svojom stanovisku, že pracovný pomer skončil dňom 30.11. 2011 na základe výpovede zo dňa 25. 9. 2011, čo oznámil aj vo svojom stanovisku zo dňa 11. 9. 2012. Navrhovateľ je názoru, že pokiaľ bola daná navrhovateľovi výpoveď a vo výpovedi bola možnosť skončiť pracovný pomer dohodou, tak pracovný pomer sa skončil dohodou, pretože v zmysle § 76 ods. 1 Zák. práce je možnosť skončiť dohodou aj pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zák. práce (nadbytočnosť), a preto výpoveď ako jednostranný právny úkon podľa navrhovateľa zanikla a nahradila sa novým záväzkom, ktorým bola dohoda o skončení pracovného pomeru, čo znamená, že nie je správne, aby súd určoval, že je neplatná aj výpoveď súčasne dohodou, a to z toho dôvodu, pretože tu vzniká privatívna novácia podľa § 570 Občianskeho zákonníka. Podľa navrhovateľa výpoveď bola nahradená novým záväzkom, a to skončením pracovného pomeru dohodou, čo jednoznačne vyplývalo aj z výpovede, že je možné skončiť pracovný pomer dohodou, a týmto zaniká doterajší záväzok, teda výpoveď. Navrhovateľ sa ďalej vyslovil, že aj odvolací súd akceptoval skutočnosť, že výpoveď ako jednostranný právny úkon zanikol a tento bol nahradený novým záväzkom, ktorý prvostupňový ako aj odvolací súd vyslovil za neplatný. Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že pracovný pomer podľa § 59 ods. 1 Zákonníka práce je možné skončiť dohodou, výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej

dobe z toho potom jednoznačne vyplýva a Zákonník práce ani neustanovuje skončenie pracovného pomeru kumulatívnymi dvoma spôsobmi, ale len jedným spôsobom. Teda pokiaľ bola daná výpoveď a následne vo výpovedi bola daná možnosť skončiť pracovný pomer dohodou, kde zo Zákonníka práce vyplýva, že v danom prípade sa nemôže jednať o kumulatívnu nováciu. Navrhovateľ považuje pracovnú zmluvu naďalej za platnú, s tým, že navrhovateľ je povinný ho na jej základe naďalej zamestnávať a vyplatiť mu ušlú mzdu za obdobie od 1.10.2011 - 30.9.2012. Túto náhradu mzdy si uplatnil vo výške 7 200 Eur a žiadal, aby súd v konaní ustanovil znalca z odboru účtovníctva, ktorý bude presne špecifikovať mesačnú mzdu za dané obdobie.

V priebehu konania navrhovateľ upravil svoj návrh a domáhal sa uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi titulom ušlej mzdy za obdobie od 1.10.2010 do 27.2.2014 sumu 15 968,50 Eur a titulom nevyčerpanej dovolenky za roky 2012 a 2013 sumu 1620 Eur s odôvodnením, že vzhľadom na právoplatné skončenie veci ohľadne uloženia povinnosti odporcu ďalej zamestnávať navrhovateľa na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.7.2007 a dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 22.7.2008, dňa 28.2.2014 navrhovateľ nastúpil do zamestnania k odporcovi na základe výzvy odporcu zo dňa 25.2.2014. Jeho priemerný čistý zárobok predstavoval 648 Eur x 29 mesiacov = 18 792 Eur. Od tejto čiastky sa odpočítava príjem, ktorý dostal od úradu práce vo výške 2 823,50 Eur.

Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 26.3.2014 za prítomnosti všetkých účastníkov súd zhora uvedenú zmenu návrhu pripustil.

V priebehu konania navrhovateľ doplnil svoj návrh tak, že rozšíril svoj návrh o náhradu mzdy až do doby 31.3.2014 s tým, že mal za to, že celé obdobie od 1.10.2011 do 31.3.2014 treba rozdeliť ohľadne nárokov na náhradu mzdy podľa dvoch právnych hľadísk. Prvé právne hľadisko je náhrada mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce v súvislosti s neplatnou dohodou o skončení pracovného pomeru, kde tunajší súd rozsudkom 4Cpr/1/2011 - 30 zo dňa 21.11.2011 určil, že dohoda o skončení pracovného pomeru uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom zo dňa 30.9.2011 je neplatná a Krajský súd v Trenčíne rozsudkom 19CoPr/1/2012-61 zo dňa 28.6.2012 prvostupňový rozsudok potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.8.2012. Teda v zmysle § 79 ods. 1 si uplatnil náhradu mzdy za obdobie od 1.10.2011 do 21.8.2012. Ďalšie obdobie a to od právoplatnosti rozsudku 4Cpr/1/2011 - 30 teda od 25.8.2012 do 31.3.2014 si uplatňuje podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce, ktorý stanovuje, že ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa ako sú uvedené v odseku 1 a 2 zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku zisteného podľa § 134 a 135. Keďže zamestnávateľ účelovo nechcel rešpektovať právoplatný rozsudok 4Cpr/1/2011, tvrdiac, že aj keď súdy určili neplatnosť dohody o skončení pracovného pomeru, naďalej platí výpoveď, ktorú mu dal a preto pracovný pomer skončil na základe tejto výpovede. Pritom sa nesprávne opierať aj o judikát rozsudok Najvyššieho súdu SR 2Cdo/81/2010 zo dňa 31.1.2012. Ďalej sa nedôvodne bráni, že nemal záujem v práci pokračovať, teda zavinil, že 4.3.2013, kde súd určil odporcovi povinnosť ho ďalej zamestnávať. Preto z vyššie uvedeného od 28.6.2012 sa nemôže jednať o náhradu mzdy podľa § 79 ods. 1 za toto ďalšie obdobie a to podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce, pretože zamestnávateľ vytvoril prekážku na jeho strane, keď stále nedôvodne tvrdil, že pracovný pomer zanikol výpoveďou.

Odporca s návrhom navrhovateľa na zaplatenie ušlej mzdy súhlasil len čiastočne. Uviedol, že v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne 4CoPr/3/2013 - 129, vyhlásenom dňa 13.2.2014 sa v odôvodnení uvádza, že prejednávanú vec je treba i v súčasnej dobe posudzovať, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si uplatnil nárok na určenie, že pracovný pomer u odporcu naďalej trvá od 1.10.2011 a na zaplatenie náhrady mzdy od 1.10.2011 do 30.9.2012 podľa Zákonníka práce v znení platnom do 31.12.2012. Pre účely náhrady mzdy sa aplikuje § 79 Zákonníka práce, ktorý je v tomto prípade potrebné aplikovať v znení platnom do 31.12.2012 s poukazom na § 252 Zákonníka práce. Ku skončeniu pracovného pomeru došlo pred dátumom 1.1.2013 a nároky z neho sa musia posudzovať podľa Zákonníka práce účinného do 31.12.2012. Podľa v tom čase platného §79 Zákonníka práce má zamestnanec nárok na náhradu mzdy za dobu 9 mesiacov a preto trval na tom, že náhrada mzdy patrí navrhovateľovi za obdobie 9 mesiacov. Uviedol ďalej, že navrhovateľ dňa 28.2.2014 nastúpil do práce kde mu bola pridelená kancelária, bolo započaté s jej vybudovaním, nebol síce zapojený telefón, ktorý bol zapojený nasledujúci deň. Pracovalo sa na zapojení počítača, internetu a všetko smerovalo k prideleniu práce navrhovateľovi. Navrhovateľ asi 4.3.2014 požiadal o dovolenku, s ktorou vedenie nemohlo súhlasiť, požiadal o dovolenku do konca mesiaca marec 2014. Na 7.3.2014 bola zvolaná porada, na ktorej mal byť prítomný keď zanechával lístok so žiadosťou o dovolenku na sekretariáte vedenia dostal informáciu o termíne porady. Napriek

tomu neprišiel do zamestnania a následne sa zmluvné strany dohodli na skončení pracovného pomeru dohodou. Poukazoval na to, že sa v žiadnom prípade nemôže stotožniť s tvrdením navrhovateľa, že za obdobie od 25.8.2012 do 31.3.2014 vznikol navrhovateľovi nárok titulom prekážky v práci na strane odporcu v zmysle § 142 ods. 3 Zákonníka práce. Poukázal na ustálenú judikatúru súdov Slovenskej a Českej republiky, z ktorej je zrejmé, že špeciálna úprava nároku na náhradu mzdy zamestnanca z neplatne skončeného pracovného pomeru obsiahnutá v § 79 Zákonníka práce vylučuje použitie ustanovení § 142 Zákonníka práce o prekážkach v práci na strane zamestnávateľa. Poukázal na citáciu rozhodnutia R 10/196, ktorú považoval v tomto prípade za relevantnú, a to že osobitná úprava nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru v ust. § 77 - 80 Zákonníka práce vylučuje použitie všeobecných ustanovení o náhrade mzdy pri prekážkach v práci na strane zamestnávateľa, pokiaľ by išlo o nároky zamestnanca, prípadne o náhradu škody podľa § 192 a nasl. Zákonníka práce, pokiaľ ide o nároky zamestnávateľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa a právneho zástupcu odporcu, oboznámil sa s pracovnou zmluvou zo dňa 31.7.2007, dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 22.7.2008, dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 30.9.2011, výpoveďou zo dňa 25.9.2011, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4Cpr 1/2011, rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4.3.2013 sp. zn. 10Cpr/2/2012-92 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.2.2014 sp. zn. 4CoPr/4/2013-129, znaleckým posudkom č. 6/2014 Ing. Tatiany Dubajovej, znalkyne z odboru ekonómia a manažment, výsluchom znalkyne Ing. Tatiany Dubajovej, dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.3.2014, pozvánkou na poradu vedúcich zamestnancov NsP Považská Bystrica zo dňa 3.3.2014, fotokópiou dovolenkového lístku zo dňa 4.3.2014, pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi zamestnávateľom SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, Banská Štiavnica a zamestnancom - navrhovateľom zo dňa 29.3.2012, Dodatkom k pracovnej zmluve zo dňa 20.9.2012, oznámením odporcu zo dňa 25.2.2014.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 31.7.2007 uzavrel odporca ako zamestnávateľ a navrhovateľ ako zamestnanec pracovnú zmluvu, na základe ktorej bol navrhovateľ prijatý do pracovného pomeru u odporcu dňom 1.8.2007 na dobu určitú do 31.7.2008. Dohodnutým druhom práce, na výkon ktorej bol navrhovateľ prijatý, bola organizácia a riadenie technicko-prevádzkového odboru vo funkcii vedúceho odporu. Miestom výkonu práce navrhovateľa bola určená Nemocnica s poliklinikou v Považskej Bystrici.

Dňa 22.7.2008 uzavreli účastníci konania Dohodu o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31.7.2007 a na základe uvedenej dohody došlo k zmene pracovného pomeru na dobu neurčitú.

V mesiaci september 2011 bola navrhovateľovi doručená výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, ktorú odporca odôvodnil vydaním písomného rozhodnutia zo dňa 24.9.2011 o znížení stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť zvýšenie efektívnosti práce, na základe čoho sa od 1.10.2011 stal navrhovateľ podľa výpovede nadbytočným zamestnancom. Vo výpovedi mu odporca zároveň oznámil, že nedisponuje v súčasnosti žiadnym voľným pracovným miestom zodpovedajúcim jeho kvalifikácii a nemá možnosť ho zamestnávať v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, ani v mieste jeho bydliska. Vo výpovedi odporca oznámil, že pracovný pomer skončí uplynutím výpovednej doby podľa § 62 ods. 3 písm. a/ Zákonníka práce, t.j. dňom 30.11.2011. Odporca vo výpovedi zároveň informoval navrhovateľa, že v prípade, ak využije možnosť skončenia pracovného pomeru dohodou podľa § 76 ods. 1,2,3 Zákonníka práce, jeho pracovný pomer bude skončený v termíne podľa dohody, s nárokom na tomu zodpovedajúce odstupné.

Dňa 30.9.2011 podpísali účastníci konania Dohodu o skončení pracovného pomeru uzavretého pracovnou zmluvou zo dňa 31.7.2007, a to tak, že pracovný pomer navrhovateľa končí dňom 30.9.2011. Dôvod skončenia pracovného pomeru bol uvedený § 60 Zákonníka práce v návaznosti na § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce - nadbytočnosť.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.11.2011 sp. zn. 4Cpr 1/2011 - 30 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.6.2012 sp. zn. 19Copr 1/2012 - 61, právoplatným 21. 8. 2012, súd určil, že dohoda o skončení pracovného pomeru uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom zo dňa 30.9.2011 je neplatná.

Medzitémnym rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4.3.2013 sp. zn. 10cpr/2/2012-92 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.2.2014 sp. zn. 4CoPr/4/2013-129, právoplatným 13.2.2014 súd uložil odporcovi povinnosť naďalej zamestnávať navrhovateľa na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.7.2007 a dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 22.7.2008.

Po rozhodnutí medzitémnym rozsudkom zhora medzi účastníkmi konania zostali sporné nároky navrhovateľa z neplateného skončenia pracovného pomeru, resp. existencia nároku na navrhovateľa na náhradu mzdy za obdobie od 1.10.2011 do 30.6.2012 z titulu neplateného skončenia pracovného pomeru a ďalší nárok navrhovateľa titulom náhrady mzdy z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce od 25.8.2012 do 31.3.2014.

Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.7.2014, sp. zn. 10Cpr/2/2012 - 176, súd ustanovil znalca z odboru ekonómia a manažment Ing. Tatianu Dubajovú, ktorej uložil vyčísliť náhradu mzdy navrhovateľa za obdobie od 1.10.2011 do 30.6.2012 z titulu neplateného skončenia pracovného pomeru a vyčísliť priemernú mzdu navrhovateľa od 25.8.2012 do 31.3.2014 u odporcu ako náhradu mzdy z dôvodu iných prekážok na strane zamestnávateľa podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce.

Znalkyňa Ing. Tatiana Dubajová podala znalecký posudok č. 6/2014 zo dňa 7.11.2014, zo záveru ktorého mal súd za preukázané, že znalkyňa vyčíslila náhradu mzdy navrhovateľa za obdobie od 1.10.2011 do 30.6.2012 z titulu neplateného skončenia pracovného pomeru na sumu 7.444,08 Eur a náhradu mzdy navrhovateľa po dobu prekážky na strane zamestnávateľa za obdobie od 25.8.2012 do 31.3.2014 na sumu 16 089,39 Eur. Za jednotlivé mesiace vyčíslila náhradu mzdy nasledovne: od 25.8.2012 do 31.8.2012 vo výške 194,30 Eur, 09/2012 vo výške 777,18 Eur, za mesiac 10/2012 vo výške 893,76 Eur, za mesiac 11/2012 vo výške 777,18 Eur, za mesiac 12/2012 vo výške 816,04 Eur, za mesiac 1/2013 vo výške 907,72 Eur, za mesiac 2/2013 vo výške 789,32 Eur, za mesiac 3/2013 vo výške 828,79 Eur, za mesiac 4/2013 vo výške 868,26 Eur, za mesiac 5/2013 vo výške 907,72 Eur, za mesiac 6/2013 vo výške 789,32 Eur, za mesiac 7/2013 vo výške 893,76, za mesiac 8/2013 vo výške 854,90 Eur, za mesiac 9/2013 vo výške 816,04 Eur, za mesiac 10/2013 vo výške 880,21 Eur, za mesiac 11/2013 vo výške 803,67 Eur, za mesiac 12/2013 vo výške 841,94 Eur, za mesiac 1/2014 vo výške 880,21 Eur, za mesiac 2/2014 vo výške 765,40 Eur, za mesiac 3/2014 vo výške 803,67 Eur.

Podaním zo dňa 26.11.2014 navrhovateľ vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 6/2014 Ing. Tatiany Dubajovej rozšíril svoj návrh o úroky z omeškania z jednotlivých mesačných miezd.

Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12.3.2015, sp. zn. 10Cpr/2/2012 - 235, súd pripustil zmenu návrhu v tom znení, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady mzdy z neplateného skončenia pracovného pomeru: za mesiac 10/2011 sumu 827,12 Eur s 9,25 % ročným úrokom od 1.12.2011 do zaplatenia, za mesiac 11/2011 sumu 827,12 Eur s 9,25 % ročným úrokom od 1.1.2012 do zaplatenia, za mesiac 12/2011 sumu 827,12 Eur s 9,00 % ročným úrokom od 1.2.2012 do zaplatenia, za mesiac 1/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % ročným úrokom od 1.3.2012 do zaplatenia, za mesiac 2/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % ročným úrokom od 1.4.2012 do zaplatenia, za mesiac 3/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % ročným úrokom od 1.05.2012 do zaplatenia, za mesiac 4/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % ročným úrokom od 1.06.2012 do zaplatenia, za mesiac 5/2012 sumu 827,12 Eur s 9,00 % ročným úrokom od 1.07.2012 do zaplatenia, za mesiac 6/2012 sumu 827,12 Eur s 8,75 % ročným úrokom od 1.08.2012 do zaplatenia a odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom prekážky na strane zamestnávateľa, od 25.08.2012 - 31.8.2012 sumu 194,30 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 1.10.2012 do zaplatenia, za mesiac 9/2012 sumu 777,18 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 1.11.2012 do zaplatenia, za mesiac 10/2012 sumu 893,76 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 1.12.2012 do zaplatenia, za mesiac 11/2012 sumu 777,18 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 1.1.2013 do zaplatenia, za mesiac 12/2012 sumu 816,04 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 1.2.2013 do zaplatenia, za mesiac 1/2013 sumu 907,72 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 1.3.2013 do zaplatenia, za mesiac 2/2013 sumu 789,32 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 1.4.2013 do zaplatenia, za mesiac 3/2013 sumu 828,79 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 1.5.2013 do zaplatenia, za mesiac 4/2013 sumu 868,26 Eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania od 1.06.2013 do zaplatenia, za mesiac 5/2013 sumu 907,72 Eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania od 1.7.2013 do zaplatenia, za mesiac 6/2013 sumu 789,32 Eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania od 1.8.2013 do zaplatenia, za mesiac 7/2013 sumu 893,76 Eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania od 1.9.2013 do zaplatenia, za mesiac 8/2013 sumu 854,90 Eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania

od 1.10.2013 do zaplataenia, za mesiac 9/2013 sumu 816,04 Eur s 5,50 % ročným úrokom z omeškania
od 1.11.2013 do zaplataenia, za mesiac 10/2013 sumu 880,21 Eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania
od 1.12.2013 do zaplataenia, za mesiac 11/2013 sumu 803,67 Eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania
od 1.1.2014 do zaplataenia, za mesiac 12/2013 sumu 841,94 Eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania
od 1.2.2014 do zaplataenia, za mesiac 1/2014 sumu 880,21 Eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania
od 1.3.2014 do zaplataenia, za mesiac 2/2014 sumu 765,40 Eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania
od 1.4.2014 do zaplataenia, za mesiac 3/2014 sumu 803,67 Eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania
od 1.5.2014 do zaplataenia.

Súd prejednávajú vec posudzoval, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu mzdy pôvodne od 1.10.2011 do 30.9.2012 podľa zákona 311/2001 Z.z. , Zákonníka práce v znení platnom do 31.12.2012, vychádzajúc z právneho názoru vysloveného v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.2.2014 sp. zn. 4CoPr/4/2013-129.

Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce v znení platnom do 31.12.2012 Ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení platnom do 31.12.2012 Ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí zamestnancovi náhrada mzdy za čas deväť mesiacov.

Podľa § 80 Zákonníka práce v znení platnom do 31.12.2012 Pri neplatnej dohode o skončení pracovného pomeru sa postupuje pri posudzovaní nároku zamestnanca na náhradu ušlej mzdy obdobne ako pri neplatnej výpovedi danej zamestnancovi zamestnávateľom. Zamestnávateľ nemôže uplatňovať nárok na náhradu škody pre neplatnosť dohody.

Podľa § 142 ods. 1 Zákonníka práce Ak zamestnanec nemôže vykonávať prácu pre prechodný nedostatok spôsobený poruchou na strojovom zariadení, v dodávke surovín alebo pohonnej sily, chybnými pracovnými podkladmi alebo inými podobnými prevádzkovými príčinami (prestož) a nebol po dohode preradený na inú prácu, patrí mu náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce Ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Je nesporné, že odporca ako zamestnávateľ s navrhovateľom ako zamestnancom neplatne skončil pracovný pomer, kde Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 21.11.2011 sp. zn. 4CPr 1/2011-30 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.6.2012 sp. zn. 19CoPr 1/2012-61, právoplatným 21.8.2011 určil, že dohoda o skončení pracovného pomeru uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom zo dňa 30.9.2011 je neplatná.

V zmysle § 79 ods. 1 v znení platnom do 31.12.2012 vznikla odporcovi ako zamestnávateľovi povinnosť navrhovateľovi ako zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

V danom prípade navrhovateľ trval na ďalšom zamestnaní už pri podpise neplanej dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 30.9.2011, preto mu najneskôr od 1.10.2011 patrí v zmysle § 79 ods. 1 náhrada mzdy sume jeho priemerného zárobku až do času, kedy mu zamestnávateľ umožnil pracovať.

Vzhľadom k tomu, celkový čas, za ktorý by mal odporca navrhovateľovi poskytnúť náhradu mzdy, presahuje deväť mesiacov, patrí navrhovateľovi v zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce v znení platnom

do 31.12.2012 náhrada mzdy za čas deväť mesiacov t.j. od 1.10.2011 do 30.6.2012. Súd pri rozhodovaní o výške náhrady mzdy navrhovateľa vychádzal zo záveru znaleckého posudku Ing. Tatiany Dubajovej č. 6/2014, ktorá vypočítala výšku náhrady mzdy navrhovateľa za obdobie od 1.10.2011 do 30.6.2012 z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru na sumu 7.444,08 Eur. Nárok navrhovateľa na náhradu mzdy za čas deväť mesiacov a jeho výška vypočítaná v znaleckom posudku zhora nebola po podaní znaleckého posudku medzi účastníkmi konania sporná.

Sporným zostal nárok navrhovateľa uplatnený v zmysle 142 ods. 3 Zákonníka práce titulom prekážky v práci na strane zamestnávateľa za obdobie od 25.8.2012 do 31.3.2014, čo vo vyčíslení podľa znaleckého posudku Ing. Dubajovej predstavuje sumu spolu 16 089,39 Eur.

Prekážku v práci na strane zamestnávateľa možno vo všeobecnosti charakterizovať ako situáciu, ktorá zamestnávateľovi z objektívnych dôvodov bez vplyvu zamestnanca bráni v istom časovom okamihu plniť voči zamestnancovi povinnosti vyplývajúce mu z pracovného pomeru. Typickým príkladom je odmietnutie zamestnávateľa pridelovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, čo bolo aj v prípade odporcu voči navrhovateľovi, keď navrhovateľ oznámil odporcovi, bezprostredne po tom ako došlo k uzatvoreniu dohody o skončení pracovného pomeru, že trvá na ďalšom zamestnávaní a pridelovaní práce podľa pracovnej zmluvy a následne sa určovacou žalobou v konaní 4Cpr 1/ 2011 domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ktorej Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 21.11.2011 sp. zn. 4Cpr 1/2011 - 30 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.6.2012 sp. zn. 19Copr 1/2012 - 61, právoplatným 21. 8. 2012 a vykonateľným 25.8.2012 navrhovateľovi vyhovel.

Na skutočnosti, že navrhovateľ mal záujem u odporcu pracovať nemení nič ani skutočnosť, že navrhovateľ uzatvoril pracovný pomer so zamestnávateľom SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, Banská Štiavnica dňa 29.3.2012, spolu s Dodatkom k pracovnej zmluve zo dňa 20.9.2012, pretože v konaní bolo jednoznačne preukázané, že počas celej doby od uzatvorenia Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 30.9.2011 až po skončenie pracovného pomeru Dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.3.2014 navrhovateľ mal záujem u odporcu pracovať, čo odporcovi náležite oznamoval, pričom odporca vyzval navrhovateľa prostredníctvom jeho právneho zástupcu, aby do práce nastúpil až listom zo dňa 25.2.2014 avšak v konečnom dôsledku navrhovateľovi neumožnil vykonávať jeho prácu v zmysle pracovnej zmluvy až do skončenia pracovného pomeru Dohodou zo dňa 31.3.2014.

V odôvodnené medzitýmneho rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4.3.2013 sp. zn. 10cpr/2/2012-92 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.2.2014 sp. zn. 4CoPr/4/2013-129, bolo konštatované, že súd považoval za pravdivú výpoveď svedka T. P. preukazujúcu skutočnosť, že medzi riaditeľom nemocnice a navrhovateľom prebehol rozhovor, v rámci ktorého sa navrhovateľ domáhal ďalšieho zamestnávania u odporcu a tým bola naplnená podmienka vznesenia požiadavky, tak ako ju definuje § 79 Zákonníka práce pre prípad, že pri neplatnej výpovedi pracovný pomer nekončí.

Navrhovateľ sa domáhal ďalšieho zamestnávania u odporcu aj po doručení rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.6.2012 sp. zn. 19Copr 1/2012 - 61, čo vyplýva z listu odporcu - vyjadrenie sa k nároku na náhradu mzdy a ku skutočnosti, či pracovný pomer trvá zo dňa 24.8.2012, kde odporca konštatuje, že navrhovateľ si prostredníctvom zástupcu JUDr. Divka dňa 22.8.2012 uplatnil nárok na náhradu mzdy a pri rokovaní uvedeného dňa sa riešila možnosť jeho ďalšieho zamestnávania ako aj následne z listu odporcu zo dňa 11.9.2012 a listu navrhovateľa prostredníctvom právneho zástupcu adresovaného odporcovi zo dňa 7.9.2012, kde sa uvádza, že dňa 22.8.2012 bola prejednávaná možnosť ďalšieho zamestnávania navrhovateľa, prípadne skončenia pracovného pomeru a nárokov na náhradu mzdy, s tým, že keďže odporca nemôže vyplatiť náhradu mzdy za požadované obdobie navrhovateľ trvá, aby ho odporca zamestnával v zmysle pracovnej zmluvy a aby sa dohodli na nástupe do pracovného pomeru.

Navrhovateľ si v tomto konaní neuplatňuje nároky na náhradu mzdy súbežne ale na seba nadväzujúc, teda od 1.10.2011 do 30.6.2012 z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru podľa § 79 ods. 1,2 Zákonníka práce v znení platnom do 31.12.2012 a od 25.8.2012 do 31.3.2014 (od vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21.11.2011 sp. zn. 4Cpr 1/2011 -

30 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.6.2012 sp. zn. 19Copr 1/2012 - 61 do skončenia pracovného pomeru dohodou o skončení pracovného pomeru) titulom náhrady mzdy z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce, preto, pokiaľ právny zástupca navrhovateľa poukazoval na rozhodnutie R 10/ 1969, podľa ktorého osobitná úprava nárokov z neplneného skončenia pracovného pomeru v ustanoveniach § 77 až § 80 Zákonníka práce vylučuje použitie všeobecných ustanovení o náhrade mzdy pri prekážkach v práci na strane zamestnávateľa, toto rozhodnutie nie je možné použiť v danej veci, z dôvodov uvedených vyššie, teda rozdielných období uplatneného nároku.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd je toho názoru, že v danom prípade navrhovateľov uplatnený nárok aj pokiaľ sa týka zaplataenia náhrady mzdy titulom prekážok v práci na strane zamestnávateľ je dôvodný.

Súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania, výška ktorého je uvedená vo výroku rozsudku za jednotlivé mesiace až do zaplataenia. Vychádzal z toho, že náhrada mzdy uplatnená podľa § 79 ods. 1 a 142 ods. 3 Zákonníka práce je splatná ako mzda, pričom u navrhovateľa bola splatná najneskôr posledný pracovný deň mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý mzda prináleží. Súd úroky z omeškania priznal teda z jednotlivých splátok mesačných náhrad počnúc 1.12.2011 (mzda za mesiac október 2011 bola splatná najneskôr 30.11.2011 atď.).

V priebehu konania navrhovateľ svoj návrh zobral v časti o zaplataenie nevyčerpanej dovolenky za roky 2012 2013 vo výške 1 620 Eur späť a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

Odporca s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasil.

Vzhľadom na zhora uvedené súd konanie časti o zaplataenie nevyčerpanej dovolenky za roky 2012 2013 vo výške 1 620 Eur zastavil za použitia § 96 ods. 1,3 O.s.p..

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O. s. p.. Aj keď mal navrhovateľ vo veci úspech len čiastočný, vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu, mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti, súd mu preto priznal plnú náhradu trov konania.

Trovy konania vznikli navrhovateľovi titulom trov právneho zastúpenia za 14 úkonov právnej služby á 403,34 eur / prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa 6.11.2012, 5.12.2012, 12.2.2013, 26.3.2014, 9.7.2014, 23.4.2015 a 18.6.2015, vyjadrenie k odvolaniu, účasť na pojednávaní na odvolacom súde dňa 6.2.2014, rokovanie s protistranou, zmena návrhu zo dňa 28.2.2014 a podanie vyjadrenia dňa 4.4.2014/ dva úkony právnej služby á 100,84 Eur / 1/4-ina hodnoty úkonu za účasť na pojednávaní dňa 4.3.2013 a 13.2.2014, na ktorých bol iba vyhlásený rozsudok /, náhrada za stratu času dňa 6.2.2014 za cestu z Považskej Bystrice do z Trenčína a späť za štyri polhodiny á 13,40 Eur t.j. 53,60 Eur, náhrada cestových nákladov dňa 6.2.2014 osobným automobilom L. Q. K. K. X MATIC V.: U. XXX Q., priemerná spotreba 7,7 l/100 km t.j. 7,7 x 1,38 Eur/100 x 116 t.j. 12,33 Eur, náhrada za stratu času dňa 13.2.2014 za cestu z Považskej Bystrice do z Trenčína a späť za štyri polhodiny á 13,40 Eur t.j. 53,60 Eur, náhrada cestových nákladov 13.2.2014 osobným automobilom L. Q. K. K. X MATIC V.: U. XXX Q., priemerná spotreba 7,7 l/100 km t.j. 7,7 x 1,38 Eur/100 x 116 t.j. 12,33 Eur, režijný paušál 4 x 7,63 Eur, 3 x 7,81 Eur, 7 x 8,04 Eur, 2 x 8,39 Eur, 20 % DPH zo sumy 5966,16 Eur t.j. 1193,23 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia 7 159,39 Eur. Súd nepriznal navrhovateľovi uplatnený úkon právnej služby vo výške 201,67 Eur za účasť na pojednávaní na odvolacom súde dňa 13.2.2014, na ktorom bol len vyhlásený rozsudok, nakoľko za tento právny úkon patrí právnenmu zástupcovi odmena len vo výške 1/4-iny hodnoty úkonu t.j. vo výške 100,84 Eur a nie 1/2-ice vo výške 201,67 Eur.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade je navrhovateľ oslobodený v zmysle §4 ods. 2 písm. d/ Zák. č. 71/1992 Z. z. od súdnych poplatkov, súd zaviazal v zmysle § 2 ods. 2 Zák. č. 71/1992 Z. z. na zaplataenie súdneho poplatku odporcu a to vo výške 6%ž náhrady mzdy priznanej v tomto konaní navrhovateľovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Trenčína, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O. s. p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno zdôvodniť len tým, že: a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, za b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz nebolí uplatnené /§205a/, f/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.